

steren Bemyndigelse til at statuere Undtagelser, udgaa. Jeg mener, at alt det, der kan bruges til Menneskeføde, bør underkastes Kontrol, men at hvad der viser sig ikke tjenligt til Menneskeføde, bør uskadeliggøres.

Johan Knudsen: Der er neppe mange Lande, om overhovedet noget, hvis Kontrol med Udførsel af Levnedsmidler er saa betryggende som den, vi have herhjemme. Denne gode og skarpe Kontrol har sikkert bidraget sit til at skabe os vor ansete Stilling paa Verdensmarkedet. Loven af 24. April 1903 fremkom vel særligt af den Grund, at man i England klagede over, at det Flæsk, der hidførtes fra Danmark, ikke var sundt. Det var i 1902, vi havde de mange stivsyge Svin, og Kødet af disse blev mest af private Slagtere ført til Londons Marked i fersk Tilstand. Varen var elendig, og Kritikken i den engelske Presse var straks paa Færde. Ved Loven af 1903 og ved senere Love, der tilsigtede en yderligere Garanti, mente man at have opfyldt alle berettigede Krav om en i sanitær Henseende fuldstændig betrygget Udførsel. Men der er Huller i Loven. Der er Bestemmelser i den, som man kan komme uden om, idet man ganske vist synder mod Lovens Aand, men ikke mod dens Bogstav. Baade af Hensyn til vor Eksport og af Hensyn til vort hjemlige Marked er det, at Regeringen ønsker Bemyndigelse til at træffe yderligere gaaende Bestemmelser, der skulle give os en absolut Garanti for, at der saavel til Udlandet som herhjemme kun udbydes virkelig sunde Varer.

Det foreliggende Lovforslag synes mig at yde betydelige Fremskridt fremfor de nugældende Bestemmelser. Den Forskel, der først springer i Øjnene, er den meget store Forhøjelse af Bøderne. Bøder fra 50 til 2,000 Kr. ere efter min Mening ikke for høje, naar det gælder Overtrædelse af denne Lovs Paabud, og jeg tror, at særlig de smaa Bøder paa 50 Kr. ville faa praktisk Betydning, idet den mere end fordobledede Minimalbøde vil skræmme dem, der selv om de skulde betale 20 Kr. i Mulkt, have set deres Fordel ved at sælge daarligt Kød. Jeg er ogsaa glad ved, at Kødvarer foreslaas sidestillede med Kød- og Slagtevarer. Grænsen mellem stærkt saltede og let saltede Varer er ret flydende, og Bemærkningerne til Lovforslaget oplyse, at der neppe kan fastslaas nogen bestemt Regel for, hvor Grænsen mellem de to Saltningsgrader rettelig bør drages. Det

er naturligt, at man ønsker at anbringe det fælles Garantimærke, „Lurmærket“, ikke alene paa let saltet Flæsk, men ogsaa paa fersk og stærkt saltet Flæsk, og det er praktisk, at man ved at ophæve en Bestemmelse Loven af 30. Marts 1906 foreslaar at indføre Reglerne i den ny Lov.

Naar det i § 1 hedder, at Landbrugsministeren skal bemyndiges til at forbyde Anvendelsen af Konserveringsstoffer, er det sikkert en god Foranstaltning, men nægtes kan det ikke, at der er noget inkonsekvent i, at vi herhjemme forbyde Anvendelsen af Konserveringsstoffer, medens vi tillade Indførsel særlig fra Amerika af Kød og benytte overalt, f. Eks. til Provantering af Skibe, Mængder af dette Kød, om hvilket vi vide, at der til dets Konservering anvendes sundhedsfarlige Stoffer, Bor og Salicyl.

Lovforslagets Fortrin synes mig som sagt umiskendelige, men der er dog enkelte Punkter, hvor jeg kunde ønske endnu mere vidtrækkende Bestemmelser. Saaledes kunde jeg ønske, at der paa vore Udførselssteder anvendtes en effektiv Kontrol med Varernes Emballage. Der udføres nu Mængder af fersk Kød i muggen og snavset Emballage, og ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at sligt ikke kan bidrage til at højne vort Køds Renomme paa Udlandets Marked. I § 2 staar, at Kød og Slagteaffald, som befindes uskikket til Menneskeføde, under fornødent Tilsyn skal gøres uanvendeligt til saadant Brug. Jeg savner her en Bestemmelse om den kontrollerende Dyrlæges Ret og Pligt til i Slagtehus med Eksporttilladelse at foretage Syn og eventuel Destruktion af alle i Slagtehuset behandlede Varer, uanset om Ejeren af disse Varer erklærer, at han ikke agter at eksportere dem. Som Forholdet er nu, kan Ejeren af kassable og mistænkelige Varer unddrage dem Dyrlægens Kontrol, naar han blot siger, at han ikke agter at sende dem til Udlandet. Han kan levere sine Kreaturer ind paa Slagtehuset og sige til Dyrlægen: „Disse Kreaturer ønsker jeg kontrolerede og disse ikke“, og de ikke kontrolerede Varer kan han saa sælge i nogle Byer og paa Landet, og en stor Del af hans Kundekreds vil i det Faktum, at Dyrene ere slagtede i et kontrolleret Slagtehus, se en Slags Garanti, hvor der i Virkeligheden ingen er. Tværtimod er der snarere Bevis for, at Varerne ere daarlige, thi de fra Kontrollen unddragne Kreaturer unddrages i Regelen kun af en gyldig Grund, fordi Ejeren har en stærk Mistanke om, at de ikke kunne staa for